

El TSJC inhabilita la mesa de l'1-O i absol Mireia Boya

Lluís Corominas, Anna Simó, Ramona Barrufet i Lluís Guinó no podran ostentar cap càrrec públic electe durant un any i vuit mesos, i hauran de pagar una multa de 30.000 euros

Els membres de la mesa del Parlament i Mireia Boya, a les portes del TSJC | Adrià Costa

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha condemnat els quatre membres de la mesa del Parlament de la passada legislatura a 20 mesos d'inhabilitació especial per a càrrec públic electe i a pagar una multa de 30.000 euros. Per altra banda, ha absolt l'exdiputada de la CUP Mireia Boya, perquè el tribunal considera que no va ser advertida nominalment pel Tribunal Constitucional (TC) i no ostentava una posició d'intervenció en els fets que són compatibles amb el delictes de desobediència. La sentència de la mesa del Parlament xoca amb els onze anys de presó per sedició de qui n'era la presidenta, Carme Forcadell.

En la sentència, de 166 pàgines, el tribunal considera que els quatre membres de la mesa van desobeir reiteradament les indicacions del TC permetent la tramitació de les lleis de desconexió i altres iniciatives d'impuls al procés independentista durant la tardor del 2017 i els mesos previs. Concretament, el TC advertia des de la resolució del Parlament que donava el tret de sortida al procés constituent que la mesa havia "d'impedir o paraitzar" qualsevol iniciativa que suposés "ignorar o eludir" la suspensió d'aquella resolució.

En relació a les lleis del referèndum i de transitorietat, el tribunal considera provat que la mesa les va tramitar tot i les advertències dels lletrats, que van expressar "clara i rotundament" que les lleis

de desconexió estaven "directament relacionades" amb les resolucions del Parlament anul·lades pel TC i que la seva admissió a tràmit "suposaria la infracció dels requeriments expressament realitzats pel tribunal".

[noticia]210355[/noticia]

La mesa també va admetre a tràmit de compareixença de l'expresident Carles Puigdemont al Parlament per valorar els resultats del referèndum. El ple del 9 d'octubre va ser suspès pel TC, però finalment se'n va celebrar un el 10 d'octubre, quan Puigdemont va proclamar i congelar la independència. De la mateixa manera, i desoïnt les indicacions del TC, també es va permetre la votació de la declaració d'independència del 27 d'octubre, malgrat que mai es va publicar enlloc ni es va fer efectiva.

Els únics membres de la mesa de l'1-O que continuen en política a dia d'avui són Lluís Guinó, que és diputat de Junts per Catalunya (JxCat) al Parlament i alcalde de Besalú, i Ramona Barrufet, regidora d'Arbeca. També Joan Josep Nuet, diputat d'ERC al Congrés, que no ha estat jutjat amb els seus companys perquè és aforat i espera que es decideixi quan se celebrarà el judici al Tribunal Suprem. La resta, amb l'aplicació de l'article 155, van deixar les seves responsabilitats públiques.

No hi ha inviolabilitat parlamentària

El tribunal nega que tot plegat es pugui emmarcar en la inviolabilitat parlamentària i considera que aquesta prerrogativa no afecta a "actes intencionats de rebuig a les decisions del Tribunal Constitucional". Això, diu el TSJC, no "violenta" l'autonomia parlamentària, que no es pot erigir "en raó per vulnerar el compliment de les resolucions del TC" ni tampoc pot ser argument perquè el Parlament "es consideri legitimat per atribuir-se la potestat de vulnerar el ordre constitucional". De la mateixa manera, els actes de la mesa del Parlament no es poden emmarcar en la llibertat d'expressió perquè "es van adoptar en contra del marc constitucional".

Segons els jutges, el TC tampoc vulnera l'autonomia parlamentària quan ordena a la mesa que no adopti determinats acords "per raons d'inconstitucionalitat", i sosté que suspendre un ple del Parlament -el del 9 d'octubre- no vulnera el dret de reunió perquè es va adoptar la decisió "per mantenir la seguretat pública i en protecció de l'ordre i els drets i les llibertats de tercers". En la sentència, com ha passat en els altres judicis del procés, el tribunal deixa clar que no s'estan jutjant ideologies polítiques i que el veredicté "té una dimensió estricta i exclusivament jurídic-penal". "No és cert que aquí es jutgi la ideologia dels acusats", remarquen els jutges.

Boya no va ser advertida personalment

El tribunal absol Mireia Boya perquè no va ser advertida personalment pel TC ni tenia una posició decisòria o d'intervenció que pugui ser compatible amb el delictes de desobediència tal com està definit al Codi Penal. Els magistrats consideren acreditada la seva participació en els fets que són objecte de judici i que tenia "una ferma intenció de fer inefectius els pronunciaments del TC", però que l'exdiputada podia "no sentir-se afectada" per les ordres de l'alt tribunal.

De fet, el TSJC diu que les ordres del TC no vinculaven tots els poders públics, sinó només autoritats concretes del Parlament i del Govern. "El delictes de desobediència requereix que l'autoritat o funcionari públic afectat es trobi en disposició de complir allò decidit i ordenat per l'òrgan judicial" i això no es pot aplicar en el cas de Boya. El tribunal també diu que no se la pot condemnar per "inducció, cooperació necessària o complicitat" amb el delictes de desobediència, perquè "tot i no ser supòsits impensables" no es dona "cap dels elements d'aquestes formes de participació". De tota manera, el tribunal "no dubta que hi ha haver un concert de voluntats" per tirar endavant el procés també al Parlament.

Els jutges també fan referència a la situació d'Anna Gabriel, tot i que no l'anomenen directament. En relació a l'absolució de Boya, la sentència diu que "podria tenir conseqüències respecte d'altres

processats que es troben en una situació similar i que per ara es troben en situació de rebel·lió i pendents de ser jutjats". Gabriel és a Suïssa des de fa més de dos anys.

La sentència constata la involució del TC

El tercer judici del procés -després del que es va celebrar al Tribunal Suprem i del de l'Audiència Nacional- va quedar fins per sentència a finals de juliol (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206329/judici-mesa-parlament-vist-sentencia>) després d'ajornar-se'n diverses vegades la vista oral. Al TSJC va quedar clar que els membres de la mesa no tenien la voluntat de desobeir el TC i consideraven que no podien actuar com a "òrgan censor" del debat parlamentari, perquè això vulnerava els drets dels diputats i la llibertat d'expressió. Seguint aquesta convicció, van permetre la tramitació de les lleis de desconnexió i altres iniciatives d'impuls del procés d'independència malgrat les advertències de l'alt tribunal espanyol, que els ordenava que no ho fessin.

Segons la Fiscalia, aquestes ordres eren clares i concises, i també els lletrats del Parlament van recomanar a la mesa que les obeís. Durant el judici, els lletrats van ser protagonistes dos d'ells, Antoni Bayona i Xavier Muro, van admetre que en alguns casos la mesa podia entrar en el fons de les iniciatives parlamentàries i impedir-ne la tramitació, en cas que sigui manifestament inconstitucional. En el cas concret, el fiscal Pedro Ariche va dir que els membres de la mesa haurien d'haver analitzat el fons de les iniciatives perquè coneixien els advertiments del TC. Els acusats van dir davant del jutge que la mesa s'havia de limitar a revisar els requisits formals i tramitar les iniciatives per facilitar el debat.

El judici també va servir per constatar la involució del TC, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/206261/judici-mesa-constata-involucio-tc-coartat-debats-parlamentaris>) cada vegada més restrictiu a l'hora de permetre el debat als parlaments. Abans, l'alt tribunal "esperava a la porta del Parlament" i no entrava a valorar què s'hi discutia dins. La sentència del TC del 25 de març de 2014, adoptada per unanimitat, declara inconstitucional la resolució 5/X de gener de 2013 aprovada pel Parlament que fa referència a "la declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya". En altres paraules, el TC va tombar un acord polític del Parlament, sense valor jurídic ni caràcter vinculant, que expressava una voluntat de la majoria de la cambra de decidir el futur polític de Catalunya. Aquella sentència va representar un canvi en la relació del TC i els parlaments.

Durant tota la vista al TSJC va estar present l'ombra del Tribunal Suprem. Amb el fraccionament de la causa contra l'independentisme (el Govern es va jutjar al Suprem, els Mossos, a l'Audiència Nacional, i la mesa, al TSJC), tots els procediments estan condicionats pel veredict de Manuel Marchena. El de la mesa no ha estat una excepció, i és que el propi Suprem ja diu en la seva sentència sobre els fets de la tardor del 2017 que l'actuació de la mesa no es podia emmarcar dins de la inviolabilitat parlamentària i suposava una desobediència a les resolucions del TC. El TSJC, aquest dilluns, ha anat en el mateix sentit.

Sentència de la mesa de l'1-O (https://www.scribd.com/document/480673963/Sentencia-de-la-mesa-de-l-1-O#from_embed) by edicio naciodigital (https://www.scribd.com/user/488818868/edicio-naciodigital#from_embed) on Scribd